

GAZETA KRAKOWSKA

N°. 37.

W B SRZODĘ DNIA 8 MAJA 1799

Z Wiednia d. 1. Maja.

W. Xz^o Toskańska, na przeciw k^o zey sam W. Xz^o do Gratz wyjechał, przybyła tu d. 25 kwietnia i stanęła w Cesarstkim pałacu Hofburg. Reszta familii nadjechała przedwczorem.

Wczoray z rana wyjechał W. Xz^o Konstantyn do armii Włoskiej.

F. M. L. hrabia Bellegarde donosi pod d. 24 kwietnia z Nauders, iż dla wspierania czynnie na prawem boku działań Włoskiej armii przy postępowaniu tej przez Chiessa ku Oglio, zlecił jenerałowi majorowi Wukasewich do pomykania się z swoim wojskiem jak najdaley może. W ten sam czas nakazał feldmarszałek Suwarow temu jenerałowi, aby dla ułatwienia poruszeń armii posunął się przez Vezone ku Jseo. Nim się jeszcze F. M. L. Bellegarde o tym poruszeniu Włoskiej armii dowiedział, rozkazał pułkownikowi Sira ch, od regimentu Wallis, poysć z Tonal przez Ponte di Legno ku Edolo, dla wniyscia do Val Camonica. Po trudnym nader marszu przez

gory pod pas śniegiem pokryte, przybył pułkownik Strauch do Viose: pierwsze nieprzyacielskie forpoczty ustąpiły nie czyniąc nader wielkiego odporu; ale wokopach za Viose bronił się nieprzyjaciel uporczywie, wszelako został bagnetem wyparty i do ucieczki przymuszony. Pułkownik ten poszedł potem do Vezza, osadził Ancuozeno i drogi między Ponte di Legno i Edolo idące z Walteliny do Val Camonica. Strata nasza w tych forpocztych utarczkach jest wcale bardzo mała, i pułkownik Strauch pisze, iż jego wojska w nader trudnym tym przedsięwzięciu i niemiłym czasie okazały, chwalebne i nieustrudzone natężenie, a w potyczkach osobliwszą odwagę.

D. 22 nakazał F. M. L. Bellegarde w różnych okolicach Engadein i Brettigau rekognoskowanie, dla zwiedzenia owego pasm^o gor, które z powodu terażniejszego niepegodnego czasu, iednostojnie za niedostępny trzymano. Rekognoskowanie to tak było urządzone, iż zszedłszy się

razem kilka kolono, mogły porządnym przedsięwzięciem atak. Tymczasem ze wszystkich stron nadeszły jednostajne doniesienia, iż dla spadłego obficie śnieżego śniegu nigdzie, a istotniey przez Jöcher przejść nie można. Okoliczności te skłoniły F. M. L. Bellegarde do odłożenia tego rekognoskowania; lecz majorowi Schmid, od regimentu Neugabauer, który był ziednym batalionem na czynienie dywersyi przez Fimbajoch przeznaczony, nie był przez omyłkę przeciwny rozkaz postany. Czynny ten i zręczny officyer nie wiedząc o zaniechaniu rekognoskowania, puścił się d. 21 do marszu przez Bösigalfe ku Fimbajoch, przebył z swoim woyskiem tę trudną iaskinię, i przy Jansenboden natrafił na pierwsze nieprzyjacielskie pikiety, które bez żadnego odporu do Manas uciekły. Przednia straż zapaliwszy się ścigała tę pikietę aż do samey wsi, gdzie się uporczywa bitwa wzięła. Dla zakończenia iey i złączenia się z swoją przednią straż, ścigał major swoje woyska do wsi dla zdobycia iey, przez co stała się bitwa powszechną. Tymczasem wystął nieprzyjaciel w odwodzie stojące swoje woyska na przod, dla napastowania cofania się zamordowanych naszych woysk przez nadier trudny marsz. W tej tedy okazyi popadł major Schmid nieszczęściu dostania się z częścią swego woyska i wielu officyerow w nieprzyjacielską niewolę. Reszta batalionu powróciła na: ad do Jsgal.

2 Włoch d. 12. Kwietnia.

Przybyły do Turyń Francuzki kommissarz Musset i kommanderujący jenerał Gruchy otoczony wielu officyerami udali się d. 2 t. m. do sali zgromadzenia tymczasowego rządu, dla oznajmienia mu za-

miarow Francuzkiego dyrektoryatu, zawartych w wyroku iego d. 13 Ventose (3 marca,) którego jest takowa osnowa:

“Dyrektoryat wykonawczy chcąc dać iak najsprędzey zakosztować mi szkańcom Piemontu owocow wolności, którą winni zwyciężkim armiom rzeczpltey Francuzkiej, uznął za rzecz potrzebną przepisać tymczasowemu rządowi tego kraju stałe prawidła iego postępowania, dla tego stanowi, co następuje: 1) Ob. Musset jest przez niniejszy wyrok kommissarzem Francuzkiego rządu w Piemontcie mianowany, i ma tam pod zwierzchnictwem ministra sprawiedliwości najwyższą władzę tak w cywilnych, iak w politycznych interesach sprawować; 2) Ma tymczasowo podzielić Piemont na departamenta, dystrykty i kantony; 3) ma środkowe i municipalne urzędy, tudzież sądy, administracye lasow i górnictwa postanowić; 4) ma tymczasowo utrzymać terażniejsze podatki, poki dyrektoryat inaczey ich nie urządzi; 5) może dla wykonania ustaw, utrzymania porządku, spokoyności i zmierzające na dobro rzeczpltey wszelkie rozporządzenia czynić i na ten koniec zbroynę siły wezwać; 6) będzie tych samych woyskowych honorow używał, co kommanderujący jenerał; 7) członki tymczasowego rządu mają po oznajmieniu im tego wyroku swoje urzędy złożyć; municipalności zaś zostaną w czynności, poki ich kommissarz nie odmieni lub nie potwierdzi. 8) Ministrom sprawiedliwości i woynw zaleca się wykonanie tego wyroku, iak daleko on do którego z nich należy.”

Po oznajmieniu tego, czytano wyrok kommissarza Musset, przez który kraj Pie-

montu tymczasowo na cztery departamenty podzielony został: pierwszy l'Eridanu mieć będzie Turyn, drugi la Sesia, Vercelli, trzeci la Stura, Mondovi, a czwarty la Tanaro, Alexandryą, za główne miasta. — Teraźniejsze członki tymczasowego rządu Bertoletti, Avogadro, Bolta, Grymet i Favrat zostali zaraz administratorami w departamencie l'Eridan, a Oby. Belsi rządowym kommissarzem w tymże departamencie, mianowani; pierwszym wyznaczona została płaca w wartości 300 cetnarow zboża, kommissarzowi w wartości 400 cetnarow. — Na kancelaryą tymczasowego rządu przyłożono pieczęcie, ale na drugi dzień ich zdjęto, i sekretarze odebrali zlecenie odbywania daley swych obowiązków, aż do zupełnego urzędzenia administracyi departamentowych. — Wszystkie te rozporządzenia, chociaż nigdzie nie wspomniano ołączeniu, pokazują jasno, iż Piemont jest przeznaczony na przyłączenie do Rzeczypospolitey Francuzkiej.

Z Neapolu piszą pod d. 26 marca, iż wypędzeni przez jenerała Championnet cywilni Francuzcy kommissarze znowu tam powrocili i swoje urzędy wykonywają. — Jenerał Macdonald wydał tam rozporządzenie, które nie zdaie się naywiększey w tym kraju pokazywać spokojności. Oto jest:

“ Każde miejsce, które podniesie sztandar buntu, ma bydź siłą wojskową do posłuszeństwa przymuszone, i przez wykucyyn sposoby do nadzwyczajney kontrybucyi podciągnięone. Kardynałowie, Arcybiskupi, biskupi, opaci, plebani i wszyscy słudzy religii, są każdy z osobna za wyuknęć męgące buntuy w odpowiedzi.

Na nich wkłada się obowiązek zapobiegać wcześaie wybuchnieciu, a jeżeli zamedbaią, mają bydź jako wspolnicy uważani i karani. Każdy złapanuy z bronią wręku buntownik ma bydź roztrzelany. Każdy dowodzca lub podzegacz buntu, czy on będzie duchownuy, czy świecki będzie podobnież karany. Każde z osobna miejsce jest w odpowiedzi za zaboystwo takiego Francuza. Przy wszczętym alarmie zakazane jest pod karą śmierci bicie wedzwonny; duchowni są osobiście za zachowanie tego rozporządzenia w odpowiedzi. Kto fałszywe nowiny i fałszywą trwoę rozpuzsza ma bydź śmiercią karany. Kara śmierci w wyrażonych dopiero przypadkach, pociąga za sobą konfiskacyą wszystkich dobr, &c. “

Jenerał Macdonald obawiając się zresztą wroskosznym mieście Neapolu przypadku Annibala, kazał woysku o 5 mil od miasta przy Acera obozem stanąć. — Obydwie Kalabrye znajdują się ieszcze zawsze w stanie insurrekcyi, i królewska armia codzień się tam pomnaża.

Z Paryża d. 18. Kwietnia.

Wyrok dyrektoryatu wykonawczego pod dniem 12 miesci w sobie co następuie: “ Jenerał dywizyi Malsena kommanderujący tymczasowo armiami Dunaju i Helwecyi, jest mianowany jenerałem kommanderującym tych dwóch armiy. ,

Drugi wyrok pod tymże dniem jest tej osnowy: “ Nakazuje się obywatelowi Malsenie, jenerałowi kommanderującemu armiami Dunaju i Helwecyi, oddać natychmiast od armii Dunaju i odesć do Nancy tych jenerałów dywizyy i brygad, tudzież szefow korpusow i innych wszelkiego stopnia officyerow, którzy odstąpili

swojego wojska. Listę takowych officy-
row bez zwłoki prześle dyrektoryatowi
wykooawczemu. Ministrowi wojny zleca
się wykonanie tego wyroku, który wy-
drukowanym będzie. “

Wczoraj w radzie 500 w wydziale
tajemnym czytano poselstwo dyrektoryatu,
którego treść jest następująca: ” Dyrekto:
wykonawczy mniema, że powinien was
ostrzedz, oby: Reprezentanci, iż pomimo
wszelkiej usilności i lożonego starania do
wykonania ustawy o popisie, rekrut
200,000 ludzi całkowicie skutecznym
nie został, i że batalionom wiele do zu-
pełności brakuje ludzi. Z tym wszystkim
ogromność usiłowań koalicyi wyciąga dla
znąglenia iey do trwałego pokoju, prę-
kiego użycia naszych sposobow. Nagłość
okoliczności jest wam znana; nadszedł
moment dania dyrektoryatowi pozwolenia
brania z agiey i 3ciey klasy potrzebney
liczby osob do uzupełnienia nakazanego
ustawą rekrutu. Uznacie także, że potrze-
buje pewney rozciągłości władzy dla zape-
wnienia skutku tego środka. Mniema on
bydź swoją powinnością oświadczyć wam,
że nie może bydź opoźnianym, bez wysta-
wienia rzeczypospolitey na niebezpieczeń-
stwo, bez narażenia sławy iey oręża i be-
spieczeństwa sprzymierzeńcow. Zapew-
niając zaś dla armii naszych znaczną prze-
wagę będzie mógł oszczędzić wylewu krwi
i przymusić naszych nieprzyjaciół do sza-
nowania nas. „

Poselstwo to drukować rozkazało
pomimo wzywania przez wielu członków
porządku dziennego. Chabert czytał po-
tym projekt stosowny do tego środka.
Rada uznawszy iego nagłość natychmiast
artykuł po artykule przyjęła. Wyrok ten za-
myka w sobie: 1) Rekrut 200,000 ludzi na

kazany ustawą 9 Vendemiaire uzupełniony
będzie w iak naykrótszym czasie. 2) Dy-
rektoryat wykonawczy uczyni podział lu-
dzi mających się wybrać na departamen-
ta, a administracve środkowe na kantony
i okręgi. 3) Kontyniens składać nayprzed
będą ludzie popisowi pierwszey klasy,
którzy się do wojska nieudali, reszta z
zi g klasy wybrana będzie. 4) Kontyniens
z drugiey i 3ciey klasy będzie mógł bydź
zastąpiony przez dobrowolny zaciąg; ale w
tym przypadku okręgi będą obowiązane
dostawić innych ludzi na miejsce tych,
którzy nie staną u wojska albo go opuszczą.
5) Szczegóły podziału i oznaczenie czasu
do stawienia się u wojska dyrektoryat u-
rządzi. 6) Jest także upoważniony do na-
kazania dostawić okręgom podług taryffy,
która ogłoszoną będzie, rzeczy do ubioru
potrzebne, których wartość potrąci się
w załęgłościach od nich należących z
kontrybucyy gruntowych i osobistych. 7)
Ninieysza ustawa nie szkodzić nie ma u-
stawom względem reawizycyonistow.

Przeczytano drugi raz tę ustawę i za-
raz do rady starszych odśłano. Rada
starszych natychmiast ją potwierdziła.

Wi'zieliśmy z urzędowego artykułu
tyczącego się poruszeń armii Dunaju, że
rząd nie ukrywał nieukontentowania
względem cofnienia się tej armii i obrotu
iaki iey dano. Dotąd nie ogłoszono iesz-
cze żadnego pisma tyczącego się powodow
znaglających do tego cofnienia się; dzisiaj
czytamy w iednym dzienniku list officyera
od armii Dunaju, którego zdaie się bydź
zamiarem, udzielić niejakiego w tey oko-
liczności objaśnienia: pisany on jest z
Strasburga (16 Germinal) dnia 5 kwietnia.
” Przybywam do jenerała kommandeuią-
cego, którego nagła choroba przymusiła

do opuszczenia armii, i zostawienia jej pod rozkazami jenerała Ernouf. Przywiozłem depesze ściągające się do rozrządzeń iakie przedsięwzięto dla utrzymania położenia armii, która rozłożona przed lasem czarnym, prawem swoim skrzydłem zajmowała Naustadt i dolinę piekła, lewem Freudenstadt, gdy tymczasem śródek zajmował Kreusebach. Lecz za ledwo co przybyłem, gdy rapport jenerała Ernouf donosi, że nieprzyjaciel przetamał dywizyą przedniej straży pod rozkazami jenerała Soult przecinając drogę z Horskberg głównej kwatery armii do Friburga kwatery głównej przedniej straży pod rozkazami jenerałów Souham i Dubem. W tymże samym czasie mocne kolony nieprzyjacielskie udały się ku Waldkirch i Friburgowi dla odcięcia jenerała Ferino. Na ten czas cofnąć się do Kel Bisack i Huningen postanowiono. Armia tam przybyła na dniu 17 (6 kwietnia). Przednia straż stanęła równie na przodku, pomknęła się iak tylko można najdalej i zatrzymała dolinę aż do Offenbourg i Ortemberg, jeżeli nieprzyjaciel nowych usiłowań nie uczyni. Pomimo znacznej jego przewagi w liczbie, od rozprawy pod Lipzingen stanował nas i nieścigając dozwolił nam się cofać. Roztropność nakazywała się cofnąć. Bez tego bezpieczeństwo armii byłoby narażone, gdy zamiast tego stoi teraz w położeniu, w którym oczekiwać może posiłków i przyjąć nowe urządzenie, którego potrzebuje. Jenerał komenderujący znał to dobrze, prosił dyrektoryatu o pozwolenie udania się do Paryża dla naradzenia się z nim, względem tego co mu czynić porzastało, i dla odebrania jego rozkazów.

“Rozumiem że ci już powiedział, iż Austriacy z największą bili się zaciętością. Zadnych śladów okrucieństwa nie było, z niewolnikami tak z jednej iak drugiej strony dosyć się dobrze obchodzono, żołnierze niebyli obdzierani, a oficyerowie nic nie utracili prócz pieniędzy, które oddali i żadoey przykrości niedoświadczyli.”

P. Agiolini, bywszy Toskański minister, wyjechał już z Paryża. — Rada wojenna na jenerała Championnet ma być w Modenie odbyta. — W Florencyi wychodzi już tamtejszy Monitor. Korsarze le Courageux z Bordeaux zabrał 5 Angielskich okrętów z konwoiu Jamayki. — W Brest gdzie się jeszcze minister marynarki znajduje, zaciągnęto się wiele kanonierów na maytków. Ob. Linois został kontra admirałem mianowany.

W liście jednym z Egiptu pod d. 2 marca donoszą, że komunikacya między Kairtem i Alexandryą, dla uwiłaiących się Arabów zawsze jeszcze jest trudna. Buonaparte pisał także d. 10 lutego do narodowego instytutu, posyłając mu czynności Egiptkiego instytutu, którego on jest prezydentem.

Dyrektoryat nakazał aby zwłoki Turana, Moliera i Lafontaine do ogrodu Francuzkiego muzeum przeniesione były, i tymczasowo w osobnych schowaniach złożone zostały.

Z Hagi d. 23. Kwietnia.

Obydwa więźniowie stanu van der Hoeve i Eykenbroek, który z Paryża wydanemi zostali, przybyli tu d. 20 pod eskortą i w Gevangenpoot osadzeni zostali. — Dziś przy odgłosie armat ogłoszono tu rocznicę, przyięcia w przeszłym roku w tym dniu konstytucyi przez lud Batawski.

Prezydentowie obuch izb prawodawczych mieli stosowne do tej uroczystości mowy, i dała kosztem różnych członków wielki obiad. — P. de Hugel przybył tu jako poseł Xcia Wirtemberskiego. Dom zwany Xcia Moric został na więzienie urządzo-
ny.

Z Londynu d. 19. Kwietnia.

We śródzie przybył tu Cesarski officyer, kapitan Perponger, z depeşami z Niemiec do tutejszego Cesarskiego posła hrabiego Stahrenberg, i w krotce potem był królowi prezentowany. Czy nowa pożyczka dla Cesarza, lub dla kogo innego jest w robocie, iak bankierowie na giełdzie wnosili i dla tego się zgromadzili, nie można z pewnością wiedzieć, poki minister nie poda skarbowego billu parlamentowi.

Admiralicya odebrała wiadomość, że Francuzi przedsięwzięli powtoroy atak przeciw Marçou. — Fregaty St. Fiorenzo i Amalia, które z 3 Francuzkiemi fregatami, a które się za okryciem ładowych bateryy na Loarę cofnęły, tęgą stoczyły bitwę, powrocili nazad do Plimut. Zabrały one 1 Francuzki bryg. Z Francuzkiej strony został kapitan z wielu maytkami zabity. Z naszey strony straciliśmy 37 ludzi w zabitych, a 3 w rannych.

W Kaikuta i w tamtejszych okolicach podpisano 130,000 fun. szt. dobrowolney składki dla Anglii. — Mowca Irlandzkiego parlamentu, P. Foster, miał mocną mowę przeciw P. Pittowi. "Poważam go (rzekł) iako skarbowego ministra W. Brytanii, ale co się tyczy Irlandyi jestem i będę jego przeciwnikiem &c.,"

Wyszły na Elbę konwoy szacowany jest przeszło półtora mill. f. st. — Tuteysze pisma rachują nową pożyczkę, którą P.

Pitt ma proponować, na 20 mill. f. szt. to jest: 12 mill. dla Anglii, 4½ dla Irlandyi, 2½ pożyczki dla Cesarza i inne subsydy, a 1 mill. na długi i cywilną listę.

Jeden Duński bryg z Batawii, przeznaczony do Amsterdamu i 70,000 f. szt. szacowany, został do Portsmouth przyprawdzony. — Gdy jedna Hollenderska eskadra, złożona z 1 liniowego okręta i 5 fregat na tajemną wyprawę do wyptycienia w gotowości stała, odebrał kommodor Donnell rozkaz udania się natychmiast z swoją eskadrą ku brzegom Hollandyi.

Lord Seymour powrocil z swoją eskadrą z okolic Brest do Plimut, a lord Bridport popłynął z swoją flotą w te okolice. — Z Martyniki piszą pod d. 10 marca, że nowy rządca w Gwadelupia, następca Wiktora Hugues, od Murzynow zabitym został. — Lordowie Friedrich, Karol i William Bentieck wyjeżdżając na stały ląd, byli u króla na pożegnaniu. — W tych dniach aresztowano znowu wiele osob, posądzonych o zdradę przeciw krajowi, między którymi znajdują się Bins i Belton. — Kontra admirał Whitead (Hawkings), którego okręt Temeraire od 98 armat ieszcze nie był wygotowany, otrzymał okręt Krolowa Karolina od 100 armat, i z nim spieszo do flotty lorda St. Vincent popłynął.

Z Wenecyi d. 10. Kwietnia.

Tuteysza gazeta mieści w sobie następującą odezwę do mieszkańców Lombardy: "Niech żyje Franciszek II. ! Ludu Lombardy, nie monarcha wasz, ale szczerzy przyjaciel, troskliwy wasz oyciec, wzruszony nieszczęściem, które wam dokuczka, przychodzi do was z otwartemi rękami, dla przyjęcia was na swoje łono.

On to jest, do któregoście tak często wdychali, który często poświęcał (convincement) wzywali. Przechodzi teraz i się z wami przy łaskocie wojennego męstwa. Pełen dla was miłości trzyma w jednej ręce rozszkłę oliwną pokoiu, w drugiej miecz śmierci; i dnyim chce was przeciw waszym uciemiężcyi łom bronić, drugim przywrócić wam pokoiu, sprawiedliwość i świętą religią. Przyymicie kochane dzieci! tego waszego przyjaciela w spustoszonych waszych polach z miłością, a wnet wszystko w nich ożyje. Złączcie się z nim mężnie, otwórzcie sobie drogę do szczęścia; zjednoczyła się z nim obca sta, którą on jak swoją własną zarządza, aby nakoniec święta religia tryumfowała nad demaskowaną złością. — Użyto przezorności, aby kolomny Rofsywskie, które przez kraj Węgelski postępują, nie napotkały nigdzie ięńców Francuzkich. — Przybyte tu okręty z Korfu i Cefalonii przywiozły wiadomość, że Rofsywska flotta udała się z tamtąd do Syryli, i że tylko jeszcze na przewozową flotę z 15,000 woyska Rofsywskiego oczekuje, która przez czarne morze pływie, dla atakowania Francuzow w Neapolu.

Z *Manheimu* 21. *Kwietnia*.

Poczty z Kasztadt, Raszttadt i Strazburga nieprzybyli dzisiaj. Zda się, że poruszenia woysk w okolicach Heydelberg i Buchsall są tego przyczyną. Przednie strażę obozu Francuzkiego pod Manheimem dzisiejszego rana mieli utarczkę z oddziałem woysk Austryackich w bliskości S. Baetzinger. Później przyprowadzono tu około 30 niewolników powiększy część S. Libu czykow i Frankenczykow — Wczoraj w okolicach Weinheim uderzono

na zbrojnych włościan którzy przybyli z granicy cyrkulu Frankońskiego. Oto jest udzielony nam względem tego urzędowy rapport.

Wypis z rapportu o wyprawie nakazanej przez jenerała dywizywy Dufour przeciw gromadzie uzbrojonych włościan i Austryakow w kolicach Weinheim.

Jenerał dywizywy Dufour uwiadomiony że znaczna liczba włościan nie będących z tego kraju pokazała się uzbrojoną w Weinheim i okolicach tamtejszych, nastawiała nasze patrole i strzelała do nich &c. kazał uderzyć na nich oddziałowi złożonemu z 300 ludzi 60 pułbrygady, 300 ludzi 266, z 100 ludzi dragonow od 820 i 200 strzelcow od 1120 regimentu; całemu temu oddziałowi dowodził szef brygady Treillard obywatel, Niou szef eskadronu adiutant jenerała Dufour i obywatel Lapique kapitan dodany do jenerałow adiutantow, dopomagali mu do tego przedsięwzięcia. Włościan znaleziono uzbrojonych i po wojskowemu rozłożonych; silnie na nich uderzono i 100 z nich na placu poległo, jeden kapral od 66 i jeden ochotnik od 60 pułbrygady ranieni zostali. Włościanie ci mieli na swoim czole Xięży Francuzkich, a osobliwie jednego kapucyna. Spodziewamy się że ta przestroga umniejszy ich zabobonney gotliwości i że nie szczęśliwe ofiary podmo- wy Xięży powroczą do swoich robot, których nigdy nie powinni byli porzucić i nie zechcą więcej wojować z Francuzami którzy osobę i własności ich szanują.

Z *Raszttadt* d. 18. *Kwietnia*.

Zapowiadają że ministrowie Francuzcy w krótko podadzą notę w której proponować będąc zawarcie prywatnych tra-

ktatow pokoju, albo neutralności wszystkich X zętu m. Rzeszy, którzy tylko do tego przychylić się zechcą. Następujący list który tu biega zdaje się poprzedzać tę notę.

” Minister zagranicznych związków donosił nam dnia 21 (10 b. m.) że zarządzeniem dyrektoryatu wykonawczego pisał do ministra wojny w okoliczności dostarczania rekwizycyi, których armia dla utrzymania się potrzebuie, wzywając go do powtorzenia jenerałowi kormenderującemu armią Dunaju i wszystkim przetożonym w administracyi rozkazu stosowania się do instrukcyi które im udzielone zostały i które zmierzają. 1 Do naysciślejszego zachowania traktatow trwających z państwami Niemieckimi. 2 Do obchodzenia się z krajami które przez swoje postęпки dały wiody, że chcą pokoju, z wszelkimi względami i oszczędzeniem jakie tylko zgodne będzie z interesem i nieodbitemi potrzebami armii. 3 Starać się aby ciężary wojny ile będzie można oddalić od krajow innych i jedynie niemi przycisnąć kraie Austryackie i te które podlegają wyłączenemu wpływowi tego dworu. Dnia 25 Germin-l w roku 7.

Z Frankfurtu d. 20. Kwietnia.

Woyska Hesen Darmstadtzkie pod rozkazami jenerala majora barona Lndau stosownie do zawartego układu między Landgr f m Hefsn darmstadt i rzeszpospolitą Francuzką powróży do Darmstadt. Powyższy układ mieści w sobie, iż woyska Hesen nie obchodzić się będą z Krajami Landgr fa jako przyjacielskimi, w przypadku gdy ten Xiążę cofnie woyska swoje od armii walnających Francją.

Dawny dom Burgrabio Kir hberg zgał teraz w osobie Burgrabiego Jana Au-

gusta zmarłego w Hachemburg dnia 11 kwietnia w 85 roku wieku swego. Xiężna Nafsu Weilbourg z domu Xiężniczka Kircheng birze po nim spadek.

Potwierdza się, że Krol Jmć Pruski niebawnie uda się w podróż. Oto jest opis drogi ogłoszoney przez niektóre gazety. Krol Jmć dnia 25 maja będzie w Magdeburgu; gdzie dnia 26 i 27 mieć będzie z woyskiem rewia; dnia 28 będzie w Bunszwiku; 29 w Minden; tam 30 i 31, 1 i 2 czerwca odprawi rewia; dnia 3 będzie w Hamm; 4 w Wesel, gdzie 5 i 6 rewia; d. 7 w Lppstadt; od 8 do 12 w Kassel; d. 13 w Hildburghausen; 14 w Bayreth, 16 w Furth, gdzie rewia aż do 19; 20 w Anspach; 24 w Hanau aż do 1 lipca; 2 lipca w Weymar; 4 w Hal; 5 w Dessau; 8 w Postdamie.

Z Frankfurtu d. 23. Kwietnia.

Ot armii w Szwabii nie sie słysze my. Główna kwatery Arcy Xęja Karola jest to w Egn, to w Stokach. W Schaflusen znaleźli Austryacy 17 armat. Przy Bysack przybyli Francuzi znowu na 14 statkach na tę stronę, ale nie wiadomo w jakiy licbie i w jakim celu. — Według prywatnych wiadomości wezwali Austryacy Mannheim; Austryacki offiyer czeka tam na odpowiedź, i jest nielaku w areście, gdy Francuzi tym czasem największe fortifikacye i przygotowania czynią. Arcy Xzę Krol posłał Odenwaldskim chłopom 300 ludzi w posłku. — Nowy rządowy kommissarz Marquis w Moguncyi, oznajmił w odezwie do mieszkańców lewego brzegu Renu, iż ważne okoliczności są jeszcze na przeszkodzie do zupełnego ich wcielenia do rzeszpospolitey Francuzkiej.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W ŚRZODĘ DNIA 8. MAIA 1799.

Z Szwaycaryi d. 17. Kwietnia.

Dyrektoryat Helwecki wzywał d. 5 powtornie ciało prawodawcze do wydania wojny Austrii; ale wielka rada odrzuciła tę propozycyą, dodając, iż lud Szwaycarski nikomu nie chce wojny wydawać, lecz będzie umiał swoje granice przeciw wszelkiej bronić napaści.

Z Florencyi d. 1. Kwietnia.

Obywatel Reinhart oznaczył los wszystkich osob służących u W. Xcia przez następujący wyrok: "W imieniu rzeczypospolitey Francuzkiej, Karol Reinhart &c. stanowi co następuje. Art: 1. Wszystkie osoby będące w służbie W. Xcia i jego familii odbiorą procz zastug, które im się za czas przeszły mogą należeć, miesięczną gażę, rachując od d. 1 kwietnia. Art: 2. Osoby chore i uznane za niezdadne do obięcia u kogo służby, i utrzymania się przez siebie samych, mieć będą prawo do pensyi. Art: 3. Będzie zatym zrobiona dokładna lista wszystkich osob będących w takowey służbie z wyszczególnieniem wieku, lat służby, i zapłaty jaką odbierali. Art: 4. Obywatel Laguerre nadworny

podskarbi W. Xcia obowiązany jest ułożyć takową listę, i dołączyć do niej uwagi jakie za potrzebne uzoa. Art: 5. Ułoży on także stan codziennych wydańkow, które aż do tego czasu mogły być nie płatne. W Florencyi 7 Germinal w roku 7.

Podpisano *Reinhart.*

Z Moguncyi d. 18. Kwietnia.

Od dni kilku zatoga nasza znacznie zmocnioną została. Wielka iej część udała się przed twierdzę Kassel. — Trybunał Policyi 5 osob tego miasta przekonanych, że nienosili kokardy narodowey, ukarał 8 dniowym więzieniem, a 3 inne podobnież oskarżone przez wzgląd na młode ich lata uwolnione zostały.

Z Ratuszow d. 13. Kwietnia.

Dnia wczorayszego ułożone zostało konklusum w interesie stosownym do przechodu woysk Rosyyskich. Ponieważ nie zgodzono się względem ułożenia wspólney decyzyi, wyrażono zatym w konklusum, iż decyzye 3 kollegiow będą przesłane Cesarzowi Jmci.

Bywszy dyrektor Carnot, przepędził skrycie całą zimę we wsi Lützelbourg o 3

mile od Augsburga, gdzie nieprzestawał pracować. Wyjechał z tamąd przed miesiącem.

Jenerał Bernadotte ma przez nieiaki czas w Simmern zabawić. Jenerał Cherin znajduje się w Coblentz i mieć będzie komendę nad 4 nadreńskimi departamentami.

Jenerał Tarreau dowodzić pod nim będzie wojskami o Bingen aż do Koblentz stojącymi. Jenerał Collaud jest w Manheimie i będzie mieć komendę nad obozem pomiędzy Manheimem i Heidelbergiem założonym.

DONIESIENIA.

Dnia 17 maja r. b. w Kancellaryi C. K. cyrkularney Tarnowskiej o godzinie 9 z rana C. K. prefektura Radłowska wies Bagienica zwana przy miasteczku Dombrowa łącząca, w trzechletnią irendowną possessyą to jest od d. 24 czerwca 1799 aż do 23 czerwca 1802 roku przez, u liczna licytacyą wypuścić zamysła.

Fiskalna czyli pierwsza wywołania cena wynosi rocznie 1081 zł ryń. Licytanci zechcą się wspomnianego dnia 17 maja r. b. o godzinie 9 z rana w Tarnowskiej C. K. cyrkularney Kancellaryi znajdować, i 10 procentowym zastawem (wadium) bez którego nikt do licytacyi przypuszczonem być nie może, zaopatrzyć się.

Arendowny posejssor obowiązany będzie kaucyą na arendę, lub fideiussoryczną lub w gotnu iźnie, w przeciagu 6 niedziel od zaczęty dzierżawy złożyć.

Reszta arendownych kondyccy w sam dzień licytacyi zgromadzoným konkurren-
tom w kratowym języku dokładnie przeczytane zostaną.

Z Urzędu C. K. Dyrekcyi Kaneralney w Niepołomicach
dnia 21 Kwietnia 1799.

W niebytności Jmć Pana Dyrektora.
Talski.

Cesarsko Krolewskie Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznajmiają tym edyktem W. Jmci. P. Heronimowi Grabowskiemu, że urodzony Jan Hakenszmid Adwokat, iako kurator masy kryminalney Jerowskiej usądów tych w sprawie o zapłócenie summy 200. ezer. zło. żatobę na niego podał i opomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sady te niemając wiadomości gdzie on zostaje lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się iemu patrona tutejszego urod. Jos. Fiedorowicza z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten podług orygnacyi sądowej rozpocznie się, i ukonczony zostanie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby wczasie przyzwoitym to jest: w przeciagu 90. dni excypował albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, to zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestął albo nakoniec innego patrona obiał tego sądom tym wymienił i podług przepisu tych szrodkow prawa używał, które do obrony swej sprawy za najskuteczniejsze osądzi gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą, podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisać był winien. Dan w Lublinie d. 6 Marcu 1799.

Ig. Pietruski.
Wrabetz.
Purtscher.

Ex Consilio Caf. Reg. Fori Nobilium Lublincnsis Galiciz Occidentalis.
Dostenberg.

C. K. sady szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznajmiają tym edyktem W. Woyciechowi Grochowskiemu, że Ur. Jan Hakenszmid iako kurator masy kryminalney Jerowskiej, usądów tych w sprawie o zapłócenie summy 760. zł pol. żatobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sady te nie mając wiadomości gdzie on zostaje lub czy wcale w C. K.

kraich dziedzicznych znajduie się, temu patrona tuteyszego Jozefa Fiedorowicza z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postępowity, z którymi process ten podług ordynacyi sądowej rozpoczął się: i ukończony zostanie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w ezasie przywołanym to jest: w przeciągu 90 dni sam się stawił, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestął, albo nakoniec innego patrona obrat, tego sądom tym wymienić i podług przepisu tych szrodkow prawa używał, które do obrony swey sprawy za najskuteczniejsze osądzi; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniebdania wynikającą, podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisać był winien. Dan w Lublinie d. 6 Marca 1799 roku.

Ig. Pietruski.
Vrabetz.
Purtscher.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis Galiciæ Occidentalis.
Gaugel.

C. K. sądy szlacheckie Krak. Galicyi zachodniey oznajmiają tym edyktem każdemu, komu o tym wiezieć należy: że Leopolda Koczanowskiego dobra Krydałne Daniszow, Maruszow, Długa Wola i miasteczko Lipsko w cyrkule Radomskim leżące, przez publiczną licytacyą w arędę puszczone będą: a to pierwsze tronie dobr Daniszow, Maruszow i Długa Wola za cenę do licytacyi ustanowioną 4800 zł. ryń, Drugie zaś to jest dobra Lipsko za 5250 zł. ryń.

Ktokolwiek przeto dobr rzeczonych w arędę sobie życzy, niechay się dnia 28 maja roku bieżącego o godzinie 9 zrana w C. K. sądzie tuteyszym znajduie. Wolno się nadto każdemu zostawie warunki kontraktu i inwantarze tych dobr w tuteyszej urzędzynie sobie registrarze. W Krukowie d. 27 Kwietnia 1799.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Cranenfels.
Jan Moruk.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakow: Galicyi Zachodniey.
Elsner.

Magistrat C. K. Stołeczny miasta Krakowa niniejszemi podacie do wiadomości, iż na instacyą JW. Jozefa Chwaliboga JP. Jadwigi Dobrzańskiej cefsyonaryusza, Dem JP. Sebastyana Kęsatoczyńskiego w wydziale drugim miasta tego, ulicy dtugi. y pod Nrem 116 stojący, za zł. pol. 3050 sądownie otaxowany, na satysfakcyą dwinkowanej summy zł. pol. 1930 na dniu 27 Maia, 27 Czerwca, i 27 Lipca r. b. o godzinie 10 z rana przez publiczną licytacyą tu w miejscu izby sądowej za gotowe pieniądze, w niedostatku zaś licytantow na pierwszych dwóch terminach, na trzecim za niższą cenę więcej dającemu sprzedany będzie. Wszyscy zatym, chęć kupienia mający na pomienionych terminach i miejscu stawić się, i kondycye kupna tegoż domu w kancelaryi tuteyszej przeyrzeć mogą. Dan w Krakowie dnia 25 Kwietnia 1799.

J. Gutlinek.
Walenty Bartsch.
Wojciech Florkowski.

Z Rady Magistratu miasta J. C. K. Miei Stołecz. Krakowa.
Ignacy de Nikoledon, sekr.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznajmiają tym Edyktem Pani El onorze Wilkoszewski: że Pan Ignacy Maiewski u sądow tych, o zapłaceniu summy 20 czer. zł. u roz z prou izyą pod dniem 25 Marca roku bieżącego, żatobę na nią podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś Sądy te niemając wiadomości gdzie obżatowana zostacie, lub czy wcale w C. K. kraich dziedzicznych znajduie się, oneyże adwokata tuteyszego Pana

Mecińskiego, z iey szkoda i iey kosztem zastępcą postanowiły, z którym process ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony będzie, ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem uocmina się: azęby w czasie przyzwoitym, to iest: dnia 22 Maja r. b sama stanęła, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestata, albo nakoniec innego sobie patrona obrata, tego sądom tutejszym wymieniła i podług przepisu tych szroakow prawa używała, które do swey obrony za najsukuleczniejszy osądzi, gdyż w przypadku przeciwnym wszelką niepomysłność z zaniebdania wyniknąc mogącą, sama sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winna będzie.

Jożef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodaley. W Krakowie d. 13 Kwietnia 1799 roku.

Ascher.

Cesarsko Krolewskie sady szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznaymuja tym edyktem J. O. Xiznie Annie z Sapiechow Iabtonowskiej, że Ur. Hakensmid, iako kurator mussy krydalney Ierowskiej usadow tych o sekwestracya dobr Kocka na zaspokojenie summy 12000. zto. pol. ekzekucyina załobę na nią podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sady te niemaiac wiadomosci gdzie ona zostac lub czy wcale w C. K. kraiaich dziedzicznych znajduie się, iey patrona tutejszego Ur. Ios Fiederowicza z iey szkoda i iey kosztem zastępcą postanowiły, z którym process ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony zostanie; ona przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: azęby w czasie przyzwoitym to iest: wprzeciagu 9. dni sama się stawita, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestata, albo nakoniec innego patrona obrata, tego sądom tym wymieniła, i podług przepisu tych szrodkow prawa używała, które do obrony swoy sprawy za najsukuleczniejszy osądzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniebdania wynikajaca podług opiewu C. K. praw sameby sobie przypisać byta winna. Dan w Lublinie 6. marca 1799.

Pietruski.

Emberg.

Purtscher.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis Gllicie Occidentalis.

Dostenberg.

Przez Magistrat C. K. Stołecznego miasta Krakowa podane się do wiadomosci, iż na instancya Jch Mc. XX. Wikaryuszow kościoła katedralnego krakowskiego, kamienica Jm P. Iana Bekierskiego tu w Krakowie na ulicy Grodzkiej pod N. 99. stojaca; odciagnawszy dług gruntowy 500. zto. ryń. wynoszacy, do 3125. zto ryń 3. krey: sądownie na dniu 16. Listopada 1798 roku oszacowana, na satysfakcya dtegu 150. zto. ryń. przez Jch Mc. XX. Wikaryuszow kościoła katedralnego Krakowskiego prawem ewinkowanych, w Ratuszu krakowskim, Izbie kommissjonalney, za gotowe pieniądze na dniu 27. Maja 28. Czerwca, i 29. Lipca r. b. godzinie 10. ranney przez publiczną licytacyą sprzedawana będzie. Zaczyn maircy chcć kupna teyże kamienicy, aby na wzwyż wzmiankowany termin i miysce przybydź mogli, niniejszemi obwieszczaia się. Dan dnia 23. Kwietnia 1799.

Gellinek.

Michał Wohlmann.

Jożef Wyt, szkiewiox mp.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego miasta Krak.
Peregryn Łodziński sekretarz.

Do Nru. 34 tutejszej Gazety wyszedł dnia 29 Kwietnja Pietnaſty nadzwyczajny dodatek następującej osnowy:

“ Przybyły tu dzisiaj Kuryerem podporucznik Gugenmos od Nadastego Regimentu, przywiozł wiadomość o wzięciu dnia 20 t. M. Miasta i Cytadeli Brescia. Jenerał Artylleryi Kray mając sobie to przedsięwzięcie powierzone, wysłał na ten koniec F. M. L. Ott z iego dywizyą, który już dnia 17 z stanowiska przy Monte Chiaro na Caste Nedolo rokognoskowanie przeciw Brescia czynił, i nieprzyacielskiego tam komendanta Szefa Brygady Bourret do poddania się wezwać kazał. Na odmowienie jego i uczyniony o tym raport zostały F. M. L. Ott dnia 19 do ostrzelania Miasta potrzebne Haubice i 12 Funtowe Armaty posłać. Dnia 20 o godzinie 12 w nocy ruszył F. M. L. Ott z swego Obozu z mającą pod sobą dywizyą wedwie Kolonny przeciw Brescia; stojący w Rezato Batalion Nadastego postąpił wprost drogą przez S. Euphemia aż do pierwszych domów przedmieścia; główną drogą od Caste Nedole do Brescia prowadzącą maszerował i Batalion Esterhazego pod komendą Pułkownika Biteskuti, potym z Bataliony Nadastego pod komendą Pułkownika Abfaltera, z potrzebną do ostrzelania Miasta Artylleryą. Nie daleko miasta w lewą od drogi postawiony był Batalion Esterhazego, dla okrycia Artylleryi, a Batalion Nadastego na prawey, dla utrzymania z stojącym przy Euphemia komunikacyi; trzeci zaś Batalion Nadastego stał w rezerwie przy St. Polo. Attak tych Batalionów wymierzony ku Bramie Torrelongo; i Batalion od Esterhazego pod dowództwem wyższego Wachmistrza Kraus, który w Chedi stał, postąpił drogą od Kremony przez St. Zeno przeciw Bramie St. Aleksandro. Kolonnie tey przydana była Bateria, a wszytła jazda pod Pułkownikiem Scmmaria była na drodze od Crema postawiona, dla okrycia lewego skrzydła.

“ Przedsięwzięcie to było wspierane od 500 Rosyiskich Kozaków, 1000 Strzelców pieszych i 500 Grenadierów pod dwiema Rosyyskimi Jenerałami Xiążętami Gorthekopf i Pagation, a prócz tego dywizya F. M. L. Zoph stała na każde zawołanie Wedzowie. — Rozporządziwszy tak rzeczy, kazał F. M. L. Ott ieszcze raz nieprzyacielskiego komendanta do poddania się wezwać, a gdy około godziny 6 nadeszła potwornie przeciwna od niego odpowiedź, zaczęto Bomby rzucać i strzelać do miasta; w półtory może godziny widzieliśmy kilka nieprzyacielskich Armat obalonych. Ta o-

koliczność i przystąpienie Nadastego Batalionu pod Bramą Peschierę, zmiesz-
ła nieprzyjacielski w Mieście Garnizon i zaczął się do Cytadeli cofać. Ciężkie
zburzyli kraty przed Bramą, a za pomocą i na wezwanie F. Z. M. Kray
zgrupowanych na Wale Mieszczan został Most spuszczoney, poczym Bata-
lion Nadastego z muzyką i rozpuszczonemi Chorągwiemi do Miasta wszedł,
a przez nadeszłe skrzydło od Lobkewicza Dragonów pod Maiorem Hrabią
Harrach, z 1. Batalionem Esterhazego zostały wszystkie place i ulice w
mieście, iako też przystępy do Cytadeli osadzone, i tym sposobem ważne
to miejsce należycie zabezpieczone. — Nieprzyjaciel dawał ciągle z Armat
ognia z Cytadeli, iednak nieszkodliwie, co nakłoniło F. Z. M. Kray wez-
wać nieprzyjacielskiego kommandanta w famey Cytadeli do poddania się. Z
początku żądał wolnego wyjścia, ale zobaczywszy mocne poruszenia Cesar-
skiej i Rosyjskiej Armii, równie iak wielkie przygotowania do szturm
Cytadeli, skłonił się do kapitulowania. Stosownie do tey kapitulacyi po-
szedł nieprzyjacielski Garnizon z 1000 ludzi złożony w niewolą woiczną; w
Cytadeli zdobyliśmy 40 metalowych Armat, 18 takichże moździerzy, wiele
ognistej broni, lawetów, amunicyinych wozów, 480 Cetnarów prochu, i
inney wiele zbroi, mundurów &c. — W ważney tey zdobyczy nie zginął
z naszey strony tylko ieden Kanonier. Dalsze szczeguły wraz z kapitulacyą
poźniej doniesione będą. „
